

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ กาลาเทีย

ผู้ที่เขียน จดหมายฉบับนี้ คือ เปาโล เขียนใน ปีค.ศ. 57 เปาโลได้ออกประกาศเทียวแรกที่เมืองอันทิโอกในแคว้นซีเรีย เมืองอโคเนียม เมืองลิสตรา เมืองเดอโรบี เมืองปัมฟีเลีย และเมืองอัททาลิยา มีหลายคนได้รับความรอดที่เมืองเหล่านั้น และเปาโลได้รับใช้ที่นั่นอีกในการประกาศเทียวที่ สอง และ สาม ของ ท่าน แต่มีพวกยิวได้ให้พวกคริสเตียนชาวกาลาเทียถือพิธีสัณฑ์ และพิธีต่างๆของโมเสสเข้าในความเชื่อของเขาด้วย (กจ 15:1) คำสอนที่ผิดนี้ได้ขยายออกไปทั่วแคว้นนั้น และทำให้พวกคริสเตียนต้องเข้าส่วนในศาสนายิว ทำให้พวกคริสเตียนที่เคยรับเชื่อกับเปาโลได้ละทิ้งท่าน และได้ปฏิเสธการเป็นอัครสาวกแท้ของท่าน จดหมายฉบับนี้เป็นคำกล่าวจากเปาโลถึงคริสตจักรทั้งหลายที่แคว้นกาลาเทีย (1:2) เปาโลขอให้เขากลับไปเชื่อข่าวประเสริฐอันบริสุทธิ์ จดหมายฉบับนี้ได้อธิบายถึงข้อผิดพลาดในคำสอนของพวกยิว และได้ยกย่องคำสอนว่าเราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ

คำคำนำ

¹ เปาโล ผู้เป็นอัครสาวก (มิใช่มนุษย์แต่ง ตั้ง หรือมนุษย์เป็น ตัวแทน แต่ง ตั้ง แต่พระเยซูคริสต์และพระเจ้าพระบิดา ผู้ได้ทรงโปรดให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายได้ทรง แต่ง ตั้ง) ² และบรรดาพี่น้องที่อยู่กับข้าพเจ้า เรียน คริสตจักรทั้งหลายแห่งแคว้นกาลาเทีย ³ ขอให้พระคุณ และสันติสุข จากพระเจ้าพระบิดา และ

พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด ⁴ พระเยซูทรงสละพระองค์เองเพราะบาปของเราทั้งหลาย เพื่อช่วยเราให้พ้นจากยุคปัจจุบันอันชั่วร้าย ตามน้ำพระทัยพระเจ้าผู้เป็นพระบิดาของเรา ⁵ ขอให้พระองค์ทรงมีสง่าราศีตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน

สาเหตุที่เปาโลเขียนจดหมายนี้

⁶ ข้าพเจ้า ประหลาดใจนักที่ท่านทั้งหลายได้ ผิน หน้าหนี โดยเร็ว จากพระองค์ ผู้ได้ทรง เรียก ท่าน ให้เข้า ในพระคุณ ของ พระ คริสต์ และ ได้ ไป หา ชาว ประเสริฐ อื่น ⁷ ซึ่งมีชื่ออย่างอื่น ดอก แต่ว่ามีบางคนที่ทำให้ท่านยุ่งยาก และปรารถนาที่จะบิดเบือน ชาว ประเสริฐ ของ พระ คริสต์ ⁸ แต่แม้ว่าเราเองหรือทูตสวรรค์ ถ้าประกาศชาวประเสริฐอื่นแก่ท่าน ซึ่งขัดกับชาวประเสริฐที่เราได้ประกาศแก่ท่านไปแล้วก็ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง ⁹ ตามที่เราได้พูดไว้ก่อนแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้า พูด อีกว่า ถ้า ผู้ใด ประกาศ ชาว ประเสริฐ อื่นแก่ท่านที่ขัดกับชาวประเสริฐซึ่งท่านได้รับไว้แล้ว ผู้นั้นจะต้องถูกสาปแช่ง ¹⁰ บัดนี้ข้าพเจ้ากำลังพูดเอาใจมนุษย์หรือหรือให้เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า ข้าพเจ้า อุตส่าห์ ประจบประแจงมนุษย์หรือ เพราะถ้าข้าพเจ้ากำลังประจบประแจงมนุษย์อยู่ข้าพเจ้าก็ไม่ใช้ผู้รับใช้ของพระคริสต์

ชาวประเสริฐของเปาโลได้รับการสำแดงจากพระเจ้าโดยตรง

¹¹ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทราบว่า ชาวประเสริฐที่ข้าพเจ้าได้ประกาศไปแล้วนั้น ไม่ใช่ของมนุษย์ ¹² เพราะว่า ข้าพเจ้า ไม่ได้รับ ชาว ประเสริฐ นั้น จาก มนุษย์

ไม่มีมนุษย์คนใด สอน ข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้า ได้ รับ ข่าว ประเสริฐ นั้น โดย พระ เยซูคริสต์ทรง สำแดง แก่ข้าพเจ้า ¹³ เพราะท่าน ก็ได้ยิน ถึง ชีวิต ใน หน หลัง ของข้าพเจ้า เมื่อ ข้าพเจ้า ยัง อยู่ ใน ลัทธิ ยิว แล้วว่า ข้าพเจ้า ได้ ช่ม เหนง คริสต จักรของพระเจ้าอย่างร้ายแรงเหลือเกิน และพยายามที่จะ ทำลาย เสีย ¹⁴ และเมื่อ ข้าพเจ้า อยู่ใน ลัทธิ ยิว นั้น ข้าพเจ้า ได้ ก้าวหน้า เกิน กว่า เพื่อน หลาย คน ที่มีอายุรุ่น ราว คราว เดียวกัน และที่ เป็น คนชาติเดียวกัน เพราะเหตุที่ข้าพเจ้า มี ใจร้อน รน มากกว่า เขา ใน เรื่อง ขนบธรรมเนียม ของ บรรพบุรุษของข้าพเจ้า ¹⁵ แต่เมื่อเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า ผู้ได้ทรง สรร ข้าพเจ้า ไว้แต่ครรถ์มารดา ของ ข้าพเจ้า และได้ทรง เรียกข้าพเจ้าโดยพระคุณของพระองค์ ¹⁶ ที่จะทรง สำแดงพระบุตรของพระองค์ในตัวข้าพเจ้า เพื่อให้ข้าพเจ้า ประกาศพระบุตรแก่ชนต่างชาตินั้น ในทันทีนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ได้ปรึกษากับเนื้อหนังและเลือดเลย

ชีวิตคริสเตียนเริ่มแรกของเปาโล

¹⁷ และข้าพเจ้า ก็ไม่ได้ขึ้นไป ยัง กรุง เยรูซาเล็ม เพื่อ พบ กับ ผู้ที่เป็นอัครสาวก ก่อน ข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้า ได้ ออก ไป ยัง ประเทศอาระเบีย แล้ว ก็กลับ มายัง เมือง ดามัสกัส อีก ¹⁸ แล้วสามปีต่อมา ข้าพเจ้าขึ้นไปหาเบโตรที่กรุงเยรูซาเล็ม และพักอยู่กับท่านสิบห้าวัน ¹⁹ แต่ว่าข้าพเจ้าไม่ได้พบอัครสาวก คนอื่น เลย นอกจาก ยากอบ น้อง ชาย ของ องค์พระผู้ เป็น เจ้า ²⁰ แต่เรื่องที่ข้าพเจ้า เขียน มา ถึง ท่าน นี้ ดูเกิด ต่อพระพักตร์พระเจ้า ข้าพเจ้าไม่มุสาเลย ²¹ หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็เข้าไปในเขตแดนซีเรียและซีลีเซีย ²² และคริสตจักรทั้งหลายในแคว้นยูเดียซึ่งอยู่ในพระคริสต์ก็ยังไม่รู้จัก

หน้าข้าพเจ้าเลย ²³ เขาเพียงแต่ได้ยินว่า “ผู้ที่แต่ก่อนเคยข่มเหงเรา บัดนี้ได้ประกาศความเชื่อซึ่งเขาได้เคยพยายามทำลาย” ²⁴ พวกเขาได้สรรเสริญพระเจ้าก็เพราะข้าพเจ้าเป็นเหตุ

2

เปาโล บารนาบัส และติตัสที่เยรูซาเล็ม

¹ แล้วสิบสี่ปีต่อมา ข้าพเจ้ากับ บารนาบัส ได้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มอีก และพาติตัสไปด้วย ² ข้าพเจ้าขึ้นไปตามที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้เล่าข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าประกาศแก่ชนต่างชาติให้เขาฟัง แต่ได้เล่าให้คนสำคัญฟังเป็นส่วนตัวเกรงว่าข้าพเจ้าอาจจะวิว่งแย้งกัน หรือวิว่งแล้วโดยไร้ประโยชน์ ³ แต่ถึงแม้ติตัสซึ่งอยู่กับข้าพเจ้าจะเป็นชาวกรีก เขาก็ไม่ได้ถูกบังคับให้เข้าสู่หนัด ⁴ เพราะเหตุของพี่น้องจอมปลอมที่ได้ลอบเข้ามาเพื่อจะสอดแนมดูเสรีภาพซึ่งเรามีในพระเยซูคริสต์ เพราะพวกเขาหวังจะเอาเราไปเป็นทาส ⁵ แต่เราไม่ได้ยอมอ่อนข้อให้กับเขาแม้สักชั่วโมงเดียว เพื่อให้ความจริงของข่าวประเสริฐนั้นดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายต่อไป ⁶ แต่จากพวกเหล่านั้นที่เขาถือว่าเป็นคนสำคัญ (เขาจะเคยเป็นอะไรมาก่อนก็ตาม ก็ไม่สำคัญอะไรสำหรับข้าพเจ้าเลย พระเจ้ามิได้ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใด) คนเหล่านั้นซึ่งเขาถือว่าเป็นคนสำคัญ ไม่ได้เพิ่มเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ข้าพเจ้าเลย ⁷ แต่ตรงกันข้าม เมื่อเขาเห็นว่า ข้าพเจ้าได้รับมอบให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนเหล่านั้นที่ไม่ถือพิธีเข้าสู่หนัด เช่นเดียวกับเปโตร ได้รับมอบให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนที่ถือพิธีเข้าสู่หนัด ⁸ (เพราะว่า พระองค์ผู้ได้ทรงดล

ใจ เปโตร ให้ เป็นอัครสาวก ไป หาพวกที่ ถือ พิธีเข้า สุหนัต ก็ได้ทรงพอใจข้าพเจ้าให้ไปหาคนต่างชาติเหมือนกัน) ⁹ เมื่อ ยากอบ เคphas และยอห์น ผู้ที่เขา นับถือว่าเป็นหลัก ได้เห็น พระคุณ ซึ่ง ประทาน แก่ข้าพเจ้าแล้ว ก็ได้จับมือขวาของ ข้าพเจ้า กับบารนาบัส แสดงว่าเรา เป็น เพื่อน ร่วมงาน กัน เพื่อให้เรา ไป หา คน ต่าง ชาติ และท่าน เหล่า นั้น จะ ไป หา พวกที่ถือนิติพิธีเข้าสุหนัต ¹⁰ ท่านเหล่านั้นขอแต่เพียงไม่ให้เรา ลิมนึก ถึง คนจน ซึ่ง เป็น สิ่ง ที่ ข้าพเจ้า กระจือ รือ รันที่ จะ กระทำ

เปาโลคัดค้านเปโตร

¹¹ แต่เมื่อเปโตรมาถึงอันทิโอกแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้คัดค้าน ท่านซึ่งๆหน้า เพราะว่าท่านทำผิดแน่ ¹² ด้วยว่าก่อนที่คน ของยากอบมาถึงนั้น ท่านได้กินอยู่ด้วยกันกับคนต่างชาติ แต่พอคนพวกนั้นมาถึง ท่านก็ปลีกตัวออกไปอยู่เสียต่าง หาก เพราะกลัวพวกที่ถือนิติพิธีเข้าสุหนัต ¹³ และพวกยิวคน อื่นๆก็ได้แสรังทำตามท่านเช่นกัน แม้แต่บารนาบัสก็หลง แสร้งทำตามคนเหล่านั้นไปด้วย ¹⁴ แต่เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่า เขาไม่ได้ดำเนินในความเที่ยงธรรมตามความจริงของข่าว ประเสริฐนั้น ข้าพเจ้า จึง ว่า แก่เปโตร ต่อหน้าคนทั้งปวง ว่า “ถ้าท่านเองซึ่งเป็นพวกยิวประพฤติตามอย่างคนต่าง ชาติ มิใช่ตามอย่างพวกยิว เหตุไฉนท่านจึงบังคับคนต่าง ชาติให้ประพฤติตามอย่างพวกยิวเล่า”

คนทั้งปวงจะเป็นคนชอบธรรมได้โดยความเชื่อในพระ คริสต์

¹⁵ เราผู้มีสัญชาติเป็นยิว และไม่ใช้คนบาปในพวกชน ต่าง ชาติ ¹⁶ ก็ยังรู้ว่า ไม่มีผู้ใด เป็น คน ชอบ ธรรม ได้ โดย การกระทำตามพระราชบัญญัติ แต่โดยความเชื่อในพระ

เยซูคริสต์เท่านั้น ถึงเราเองก็มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อในพระคริสต์ ไม่ใช่โดย การกระทำ ตามพระ ราชา บัญญัติ เพราะ ว่า โดย การกระทำตามพระราชบัญญัตินั้น 'ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเป็นคนชอบธรรมได้เลย' ¹⁷ แต่ถ้าในขณะที่เรากำลังขวนขวายจะเป็นคนชอบธรรมโดยพระคริสต์นั้น เราเองยังปรากฏเป็นคนบาปอยู่ พระคริสต์จึงทรงเป็นผู้ส่งเสริมบาปหรือ ขอพระเจ้าอวยยอมให้เป็นเช่นนั้นเลย ¹⁸ เพราะว่าถ้าข้าพเจ้า กู้สิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้หรือทำลายลงแล้วขึ้นมาอีก ข้าพเจ้าก็ส่อตัวเองว่าเป็นผู้ละเมิด

การฟังพระราชบัญญัติทำให้พระคุณไร้ประโยชน์

¹⁹ เหตุว่าโดยพระราชบัญญัตินั้นข้าพเจ้าได้ตายจากพระราชบัญญัติแล้ว เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า ²⁰ ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ใช่ข้าพเจ้าเอง มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระ คริสต์ ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า ²¹ ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำให้พระคุณของพระเจ้าไร้ประโยชน์ เพราะว่า ถ้า ความชอบธรรมเกิดจากพระราชบัญญัติแล้ว พระคริสต์ก็ทรงสิ้นพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์

3

ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยความเชื่อ

¹ โอ ชาวกาลาเทียคนเขลา ใครสะกดดวงจิตของท่าน เพื่อท่านจะไม่เชื่อฟังความจริง ทั้งๆที่ภาพการถูกตรึงของ

พระเยซูคริสต์ปรากฏอยู่ต่อหน้าต่อตาท่านแล้ว ² ข้าพเจ้าใคร่รู้ข้อเดียวจากท่านว่า ท่านได้รับพระวิญญาณ โดยการกระทำตามพระราชบัญญัติหรือ หรือได้รับ โดยการฟังด้วยความเชื่อ ³ ท่านเขลาถึงเพียงนั้นทีเดียวหรือ เมื่อท่านเริ่มต้นด้วยพระวิญญาณแล้ว บัดนี้ท่านจะให้สำเร็จด้วยเนื้อหนังหรือ ⁴ ท่านได้ทนทุกข์มากมายโดยไร้ประโยชน์หรือ ถ้าเป็นการ ไร้ประโยชน์จริงๆ แล้ว ⁵ เหตุฉะนั้น พระองค์ผู้ทรงประทานพระวิญญาณแก่ท่าน และทรงกระทำการอัศจรรย์ท่ามกลางพวกท่าน ทรงกระทำการเช่นนั้น โดยการกระทำตามพระราชบัญญัติหรือ หรือโดยการฟังด้วยความเชื่อ

ทุกคนที่เชื่อเป็นบุตรของอับราฮัม

⁶ ดั่งที่อับราฮัม ‘ได้เชื่อพระเจ้า’ และ ‘และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน’ ⁷ เหตุฉะนั้น ท่านจงรู้เถิดว่า คนที่เชื่อ นั้นแหละ ก็เป็นบุตรของอับราฮัม ⁸ และพระคัมภีร์นั้นรู้ล่วงหน้าว่า พระเจ้าจะทรงให้คนต่างชาติเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ จึงได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่อับราฮัมล่วงหน้าว่า ‘ชนชาติทั้งหลายจะได้รับ พระพร เพราะเจ้า’ ⁹ เหตุฉะนั้น คนที่เชื่อจึงได้รับพระพรร่วมกับอับราฮัมผู้ซึ่งเชื่อ

ผู้ที่ฟังพระราชบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง

¹⁰ เพราะว่า คน ทั้ง หลาย ซึ่ง ฟัง การกระทำ ตามพระราชบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง เพราะมี คำเขียน ไว้ว่า ‘ทุก คน ที่มีได้ประพุดิตตามทุกข้อความที่เขียนไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง’ ¹¹ แต่เป็นที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่า ไม่มีมนุษย์คนใด เป็น ผู้ชอบ ธรรม ใน สาย พระเนตร ของพระเจ้าด้วยพระราชบัญญัติได้เลย เพราะว่า ‘คนชอบธรรม

จะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ' ¹² แต่พระราชบัญญัติไม่ได้อาศัยความเชื่อ เพราะ 'ผู้ที่ประพฤติตามพระราชบัญญัติก็จะได้ชีวิตดำรงอยู่โดยพระราชบัญญัตินั้น'

พระคริสต์ ทรง ไล่ เรา จาก การ สाप แข่ง แห่ง พระราชบัญญัติ

¹³ พระคริสต์ ทรง ไล่ เรา ให้ พ้น ความ สाप แข่ง แห่ง พระราชบัญญัติ โดยการ ที่พระองค์ทรง ยอม ถูก สाप แข่ง เพื่อเรา เพราะ มี คำ เขียน ไว้ว่า 'ทุก คน ที่ ต้อง ถูก แขนง ไว้ บน ต้นไม้ก็ต้อง ถูก สाप แข่ง' ¹⁴ เพื่อ พระพร ของ อับ รา ฮัม จะ ได้ มา ถึง คน ต่าง ชาติ ทั้ง หลาย เพราะ พระ เยชู คริสต์ เพื่อ เรา จะ ได้ รับ พระ สัจญา แห่ง พระ วิญญาณ โดย ความ เชื่อ ¹⁵ พี่น้อง ทั้ง หลาย ข้าพเจ้า ขอ พูด ตาม อย่าง มนุษย์ ถึง แม้ เป็น คำ สัจญา ของ มนุษย์ เมื่อ ได้ รับ รong กัน แล้ว ไม่มี ผู้ใด จะ ล้ม เลิก หรือ เพิ่ม เต็ม ขึ้น อีก ได้ ¹⁶ แล้ว บรรดา พระ สัจญา ที่ได้ ประทาน ไว้ แก่ อับ รา ฮัม และ เชื้อ สาย ของ ท่าน นั้น พระองค์ มิ ได้ ตรัส ว่า 'และ แก่ เชื้อ สาย ทั้ง หลาย' เหมือน อย่าง กับ ว่า แก่ คน มาก คน แต่ เหมือน กับ ว่า แก่ คน ผู้ เดียว 'และ แก่ เชื้อ สาย ของ ท่าน' ซึ่ง เป็น พระ คริสต์ ¹⁷ แต่ ข้าพเจ้า ว่า อย่าง นี้ ว่า พระราชบัญญัติ ซึ่ง มา ภาย หลัง ถึง สี่ ร้อย สามสิบ ปี จะ ทำลาย พ้น สัจญา ซึ่ง พระเจ้า ได้ ทรง ตั้ง ไว้ ใน พระ คริสต์ เมื่อ ก่อน นั้น ให้ พระ สัจญา นั้น ขาด จาก ประโยชน์ ไม่ได้ ¹⁸ เพราะ ว่า ถ้า ได้ รับ มรดก โดย พระราชบัญญัติ ก็ ไม่ใช่ ได้ โดย พระ สัจญา อีก ต่อ ไป แต่ พระเจ้า ทรง โปรด ประทาน มรดก นั้น ให้ แก่ อับ รา ฮัม โดย พระ สัจญา

พระราชบัญญัติเป็นครูซึ่งนำคนบาปให้ไปถึงพระคริสต์

กาลาเทีย 3:19   9   กาลาเทีย 3:29

19 ถ้า เช่น นั้นมีพระราช บัญญัติไว้ทำไม ที่เพิ่ม พระราช บัญญัติไว้ก็เพราะ เหตุ จาก การ ละเมิด จนกว่า เชื่อ สาย ที่ได้รับ พระสัญญา นั้น จะมาถึง และพวกทูตสวรรค์ได้ตั้ง พระราช บัญญัตินั้น ไว้ โดย มือ ของ คนกลาง 20 เพราะ ฉะนั้นคนที่ เป็นคนกลางก็ไม่ได้เป็นคนกลางของฝ่ายเดียว แต่พระเจ้านั้น ทรง เป็นเอกพระเจ้า 21 ถ้าเช่นนั้นพระราช บัญญัติขัดแย้งกับ พระสัญญา ของ พระเจ้า หรือ พระเจ้า ไม่ยอม ให้เป็น เช่น นั้น เลย เพราะ ว่า ถ้า ทรง ตั้ง พระราช บัญญัติอันสามารถทำให้คน มีชีวิตอยู่ได้ ความชอบธรรม ก็จะมีได้โดยพระราชบัญญัตินั้นจริง 22 แต่พระคัมภีร์ได้บ่ง ว่า ทุก คน อยู่ ใน ความบาป เพื่อ จะ ประทาน ตามพระ สัญญา แก่ คน ทั้ง ปวง ที่เชื่อ โดย อาศัย ความ เชื่อ ใน พระ เยชูคริสต์เป็นหลัก 23 แต่ก่อนที่ความเชื่อมานั้น เราถูกพระราช บัญญัติกักตัวไว้ ถูกกั้นเขตไว้จนความเชื่อจะปรากฏ ภายหลัง 24 เพราะฉะนั้น พระราชบัญญัติจึงเป็นครูของเรา ซึ่งนำเรามาถึงพระคริสต์ เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรม โดยความเชื่อ

ทุกคนที่เชื่อก็เป็นบุตรของพระเจ้า

25 แต่หลังจากความเชื่อ นั้นได้มาแล้ว เราจึงมิได้อยู่ใต้บังคับ ครุ นั้นอีกต่อไป แล้ว 26 เพราะ ว่า ท่านทั้งหลายเป็นบุตร ของพระเจ้าโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ 27 เพราะเหตุว่า ทุกคนในพวกท่านที่รับบัพติศมาเข้าร่วมในพระคริสต์แล้ว ก็ได้สวมชีวิตพระคริสต์ 28 จะไม่เป็นยิวหรือกรีก จะไม่เป็น ทาสหรือไทย จะไม่เป็นชายหรือหญิง เพราะว่าท่านทั้งหลาย เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสต์ 29 และถ้าท่านเป็น

ของพระคริสต์แล้ว ท่านก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัม คือเป็นผู้รับมรดกตามพระสัญญา

4

¹ แล้วข้าพเจ้าขอพูดว่า ตราบใดที่ท่านยังเป็นเด็กอยู่ เขาก็ไม่ต่างอะไรกับทาสเลย ถึงแม้เขาจะเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติทั้งปวง ² แต่เขาก็อยู่ใต้บังคับของผู้ปกครองและผู้ดูแล จนถึงเวลาที่บิดาได้กำหนดไว้ ³ ฝ่ายเราก็เหมือนกัน เมื่อเป็นเด็กอยู่ เราก็คือทาสอยู่ใต้บังคับโลกธรรม

ทรงไถ่ผู้เชื่อออกจากพระราชบัญญัติให้เป็นบุตรของพระเจ้า

⁴ แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาประสูติจากสตรีเพศ และทรงถือกำเนิดใต้พระราชบัญญัติ ⁵ เพื่อจะทรงไถ่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อให้เราได้รับฐานะเป็นบุตร ⁶ และเพราะท่านเป็นบุตรแล้ว พระเจ้าจึงทรงใช้พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์เข้ามาในใจของท่าน ร้องว่า “อับบา” คือพระบิดา ⁷ เหตุฉะนั้นท่านจึงไม่ใช่ทาสอีกต่อไป แต่เป็นบุตร และถ้าเป็นบุตรแล้วท่านก็เป็นทายาทของพระเจ้าโดยทางพระคริสต์

การปฏิเสธอิสรภาพและกลับเป็นทาสอีก

⁸ แต่ก่อนนี้เมื่อท่านทั้งหลายยังไม่รู้จักพระเจ้า ท่านเป็นทาสของสิ่งซึ่งโดยสภาพแล้วไม่ใช่พระเลย ⁹ แต่บัดนี้เมื่อท่านรู้จักพระเจ้าแล้ว หรือที่ถูกต้องคือพระเจ้าทรงรู้จักท่านแล้ว เหตุไฉนท่านจึงจะกลับไปหาโลกธรรมซึ่งอ่อนแอและอนาถา และอยากจะเป็นทาสของสิ่งเหล่านั้นอีก ¹⁰ ท่านถือวัน เดือน ฤดู และปี ¹¹ ข้าพเจ้าเกรงว่าการ

ที่ข้าพเจ้าได้ทำเพื่อท่านนั้น จะไร้ประโยชน์¹² พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าวิงวอนให้ท่าน เป็นเหมือนข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าก็ได้เป็นอย่างท่านแล้วเหมือนกัน ท่านไม่ได้ทำผิดต่อข้าพเจ้าเลย¹³ ท่านรู้ว่าตอนแรกที่ข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านนั้น ก็ทำโดยความอ่อนกำลังแห่งเนื้อหนัง¹⁴ และการทดลองของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ในเนื้อหนังของข้าพเจ้า ท่านก็ไม่ได้ดูหมิ่นหรือปฏิเสธ แต่ได้ต้อนรับข้าพเจ้าเหมือนกับว่าเป็นบุตรสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า หรือเหมือนกับพระเยซูคริสต์¹⁵ ความปลื้มใจที่ท่านได้กล่าวไว้ไปอยู่ที่ไหนเสียแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานให้ท่านได้ว่า ถ้าเป็นไปได้ ท่านก็ คงจะ ควัก ตา ของ ท่าน ออกให้ข้าพเจ้า¹⁶ ข้าพเจ้าจึงได้กลายเป็น ศัตรู ของท่าน เพราะข้าพเจ้าบอกความจริงแก่ท่านหรือ¹⁷ คนเหล่านั้นเอาอกเอาใจท่าน แต่ไม่ใช่ด้วยความหวังดีเลย เขาอยากจะกีดกันพวกท่านเพื่อท่านจะได้เอาอกเอาใจพวกเขา¹⁸ การเอาอกเอาใจด้วยความหวังดีก็เป็นการดีตลอดไป ไม่ใช่เฉพาะแต่เมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านเท่านั้น

การเปรียบเทียบระหว่างนางฮาการ์กับนางซาราห์

¹⁹ ลูกน้อยของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าต้องเจ็บปวดเพราะท่าน อีก จนกว่า พระ คริสต์ จะ ได้ ทรง ก่อ ร้าง ขึ้น ในตัวท่าน²⁰ ข้าพเจ้าปรารถนาจะอยู่กับพวกท่านเดี๋ยวนี้ และเปลี่ยนน้ำเสียงของข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้ามีข้อสงสัยในตัวท่าน²¹ ท่านที่อยากอยู่ใต้พระราชบัญญัติ ท่านไม่ได้ฟังพระราชบัญญัติหรือ จึงบอกข้าพเจ้าเถิด²² เพราะมีเขียนไว้ว่า อับราฮัมมีบุตรชายสองคน คนหนึ่งเกิดจากหญิงทาสี อีกคนหนึ่งเกิดจากหญิงที่เป็นไท²³ บุตรที่เกิดจากหญิงทาสีนั้นก็เกิดตามเนื้อหนัง แต่ส่วน บุตร ที่เกิด จาก หญิง ที่ เป็น ไท ย นั้น

เกิดตามพระสัญญา ²⁴ ข้อความนี้เป็นอุปไมย ผู้หญิงสองคนนั้นได้แก่พันธสัญญาสองอย่าง คนหนึ่งมาจากภูเขาซีนาย คลอดลูกเป็นทาส คือ นางฮาการ์ ²⁵ นางฮาการ์นั้นได้แก่ภูเขาซีนายในประเทศอาระเบีย ตรงกับกรุงเยรูซาเล็มปัจจุบัน เพราะกรุงนี้กับพลเมืองเป็นทาสอยู่ ²⁶ แต่ว่ากรุงเยรูซาเล็มซึ่งอยู่เบื้องบนนั้นเป็นไทย เป็นมารดาของเราทั้งปวง ²⁷ เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘จงชื่นชมยินดีเถิด หญิงหมั้น ผู้ไม่คลอดบุตร จง เปล่งเสียง โห่ร้อง เจ้าผู้ไม่ได้เจ็บครรภ์ ด้วยว่าหญิงที่ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยว ก็ยังมีบุตรมากกว่าหญิงที่ยังมีสามีอยู่กับนาง มากมายนัก’ ²⁸ พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้เราเป็นบุตรแห่งพระสัญญาเช่นเดียวกับอิสอัค ²⁹ แต่ในครั้งนั้นผู้ที่เกิดตามเนื้อหนังได้ข่มเหงผู้ที่เกิดตามพระวิญญาณฉันใด ปัจจุบันนี้ก็เหมือนกันฉันนั้น ³⁰ แต่พระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่า ‘จงไล่หญิงทาสีกับบุตรชายของนางไปเสียเถิด เพราะว่าบุตรชายของหญิงทาสีจะเป็นผู้รับมรดกร่วม กับ บุตร ชาย ของ หญิง ที่ เป็น ไทย ไม่ได้’ ³¹ เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย เราไม่ใช่บุตรของหญิงทาสี แต่เป็นบุตรของหญิงที่เป็นไทย

5

การ พึ่ง ใน พระราช บัญญัติก็ทำให้ขาด จาก พระ คริสต์ และหลุดไปจากพระคุณ

¹ เพื่อ เสรีภาพ นั้น เอง พระ คริสต์ จึง ได้ ทรง โปรด ให้เรา เป็น ไทย เหตุฉะนั้น จง ตั้งมั่น และอย่า เข้า เทียม แยก เป็น ทาส อีก เลย ² ดูเถิด ข้าพเจ้า เปาโล ขอบ ออก ท่าน ว่า ถ้า ท่าน รับผิดชอบเข้าสู่หน้ด พระ คริสต์ จะ ทรง ทำ ประโยชน์

อะไร ให้แก่ท่าน ไม่ได้เลย 3 ข้าพเจ้า เป็น พยาน ให้ทุก คน ที่
 รับพิธีเข้าสู่หน้ตทรานอีกว่า เขาถูกผูกมัดให้ประพฤติตามพ
 ระราชบัญญัติทั้ง สิ้น 4 ผู้ใด ใน หมู่ พวก ท่าน ที่ เห็น ว่า ตัว เอง
 เป็น คน ชอบ ธรรม โดย พระ ราช บัญญัติ ท่าน ก็ หล่น จาก
 พระคุณ ไป เสีย แล้ว พระ คริสต์ ย่อม ไม่ได้ มี ผล อัน ใด ต่อ ท่าน
 เลย 5 เพราะ ว่า โดย พระ วิญญาณ และ ความ เชื่อ เรา ก็ รอค
 คอย ความ ชอบ ธรรม ที่ เรา หวัง ว่า จะ ได้ รับ 6 เพราะ ว่า ใน
 พระ เยซู คริสต์ นั้น การ ที่ รับ พิธี เข้า สู่ หน้ต หรือ ไม่ รับ พิธี เข้า
 สู่ หน้ต ก็ หา เกิด ประโยชน์ อัน ใด ไม่ แต่ ความ เชื่อ ต่าง หาก
 ซึ่ง กระ ทำ ก็ ด้ วย ความ รัก 7 ท่าน วิ่ง แข่ง ดี อยู่ แล้ว ใคร เล่า
 ขัด ขวาง ท่าน ไม่ ให้ เชื่อ ฟัง ความ จริง 8 การ เกลี่ย กล่อม อย่ ่าง
 นี้ ไม่ได้ มา จาก พระ องค์ ผู้ ทรง เรียก ท่าน ทั้ง หลาย 9 เชื่อ ขน ม
 เพียง นิด หนึ่ง ย่อม ทำ ให้ แเบ้ง ดิบ พู ชี้น ได้ ทั้ง ก้อน 10 ข้าพเจ้า
 ไว้ใจ ท่าน ใน องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า ว่า ท่าน จะ ไม่ เชื่อ ถือ อย่ ่าง
 อื่น เลย ฝ่าย ผู้ ที่ มารบ กวน ท่าน นั้น จะ เป็น ใคร ก็ ตาม จะ ต้อง
 ได้ รับ โทษ 11 พี่น้อง ทั้ง หลาย ถ้า ข้าพเจ้า ยัง เทศนา ชัก ชวน
 ให้ รับ พิธี เข้า สู่ หน้ต เหตุ ใด ข้าพเจ้า จึง ยัง ถูก ช่ม เห่ง อยู่ อีก เล่า
 ถ้า เช่น นั้น กาง เขน ก็ ไม่ ใช้ สิ่ง ที่ ให้ สะ ดุด แล้ว 12 ข้าพเจ้า อย่ าก
 ให้ คน เหล่า นั้น ที่ รบ กวน ท่าน ถูก ตัด ออก เสีย เลย 13 พี่น้อง ทั้ง
 หลาย ที่ ทรง เรียก ท่าน ก็ เพื่อ ให้ มี เสรี ภาพ อย่ ่า เอา เสรี ภาพ
 ของ ท่าน เป็น ช่อง ทาง ที่ จะ ปล่ อย ตัว ไป ตาม เนื้อ หน้ง แต่ จง
 รับ ใช้ ซึ่ง กัน และ กัน ด้ วย ความ รัก เกิด 14 เพราะ ว่า พระ ราช
 บัญญัติ ทั้ง สิ้น นั้น สรุ ป ได้ เป็น คำ เดียว คือ ว่า ‘จง รัก เพื่ ोन
 บ้าน เหมือน รัก ตน เอง’ 15 แต่ ถ้า ท่าน กัด และ กิน เนื้อ กัน และ
 กัน จง ระ วัง ให้ ติ เกรง ว่า ท่าน จะ ทำ ให้ กัน และ กัน ย่อย ยับ ไป

การดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ สงครามระหว่างเนื้อ

หนังกับพระวิญญาณ

¹⁶ แต่ข้าพเจ้าขอบอกว่า จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ และท่านจะไม่สนองความต้องการของเนื้อหนัง ¹⁷ เพราะว่าการต้องการของเนื้อหนังต่อสู้พระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง เพราะทั้งสองฝ่ายเป็นศัตรูกัน ดังนั้นสิ่งที่ท่านทั้งหลายปรารถนาทำจึงกระทำไม่ได้ ¹⁸ แต่ถ้าพระวิญญาณทรงนำท่าน ท่านก็ไม่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ ¹⁹ แล้วการทำงานของเนื้อหนังนั้นเห็นได้ชัด คือการเล่นชู้ การล่วงประเวณี การโสโครก การลามก ²⁰ การนับถือรูปเคารพ การนับถือพอมดมอผี การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน การทุ่มเถียงกัน การใส่สูง การแตกก๊กกัน ²¹ การอิจฉากัน การฆาตกรรม การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาล เกเร และการอื่นๆ ในทำนองนี้อีก เหมือนที่ข้าพเจ้าได้เตือนท่านมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนท่าน เหมือนกับที่เคยเตือนมาแล้วว่า คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก

ผลของพระวิญญาณ

²² ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปราณี ความดี ความเชื่อ ²³ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีพระราชบัญญัติห้ามไว้เลย ²⁴ ผู้ที่เป็นของพระคริสต์ได้เอาเนื้อหนังกับความอยาก และราคะตัณหาของเนื้อหนังทิ้งไว้ที่กางเขนเสียแล้ว ²⁵ ถ้าเรามีชีวิตอยู่โดยพระวิญญาณ ก็จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณด้วย ²⁶ เราอย่าถือตัว อย่าอวดโอ้อวด และอย่าอิจฉาริษยากันเลย

6

¹ พี่น้องทั้งหลาย ถ้าผู้ใดถูกรอบงำอยู่ในความผิดบาป ท่านซึ่งอยู่ฝ่ายพระวิญญาณ จงช่วยผู้นั้นด้วยใจอ่อนสุภาพ ให้เขากลับตั้งตัวใหม่ โดยคิดถึงตัวเอง เกรงว่าท่านจะถูกชักจูงให้หลงไปด้วย

จงช่วยรับภาระซึ่งกันและกัน

² จงช่วยรับภาระของกันและกัน ท่านจึงจะทำให้พระราชบัญญัติของพระคริสต์สำเร็จ ³ เพราะว่าถ้าผู้ใดถือตัวว่าเป็นคนสำคัญ ทั้งๆที่เขาไม่สำคัญอะไรเลย ผู้นั้นก็หลอกตัวเอง ⁴ แต่ให้ทุกคนสำรวจกิจการของตนเอง จึงจะมีอะไรๆที่จะเอาตัวได้ในตนเองผู้เดียว ไม่ใช่เปรียบกับผู้อื่น ⁵ เพราะว่าทุกคนต้องแบกภาระของตนเอง

ผู้สอนย่อมจะได้รับเจือจางจากผู้รับคำสอน

⁶ ส่วนผู้ที่รับคำสอนในพระวจนะแล้ว จงแบ่งสิ่งที่ดีทุกอย่างให้แก่ผู้ที่สอนตนเถิด

การเกี่ยวเก็บหลังจากการหว่านสองแบบ

⁷ อย่าหลงเลย ท่านจะหลอกหลวงพระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าผู้ใดหว่านอะไรลง ก็จะทำให้เกี่ยวเก็บสิ่งนั้น ⁸ ผู้ที่หว่านในย่านเนื้อหนังของตน ก็จะทำให้เกี่ยวเก็บความเปื่อยเน่าจากเนื้อหนังนั้น แต่ผู้ที่หว่านในย่านพระวิญญาณ ก็จะทำให้เกี่ยวเก็บชีวิตนิรันดร์จากพระวิญญาณนั้น ⁹ อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำดี เพราะว่าถ้าเราไม่ทำใจแล้ว เราก็จะทำให้เกี่ยวเก็บในเวลาอันสมควร ¹⁰ เหตุฉะนั้น เมื่อเรามีโอกาสให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง และเฉพาะอย่างยิ่งต่อคนที่อยู่ในครอบครัวของความเชื่อ

คำสรุปของเปาโล

¹¹ ท่านจงสังเกตดูตัวอักษรที่ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านด้วยมือของข้าพเจ้าเองว่า ตัวโตเพียงใด ¹² คนที่ปรารถนาได้หน้าตามเนื้อหนัง เขาบังคับให้ท่านรับพิธีเข้าสุหนัตเพื่อเขาจะได้ไม่ถูกข่มเหง เพราะเรื่องกางเขนของพระคริสต์เท่านั้น ¹³ ถึงแม้คนที่เข้าสุหนัตแล้วก็ได้รักษาพระราชบัญญัติ แต่เขาปรารถนาที่จะให้ท่านเข้าสุหนัตเพื่อเขาจะได้เอาเนื้อหนังของท่านไปอวด ¹⁴ แต่พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ข้าพเจ้าอวดตัวนอกจากเรื่องกางเขนของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ซึ่งโดยกางเขนนั้นโลกตรึงไว้แล้วจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ตรึงไว้แล้วจากโลก ¹⁵ เพราะว่าในพระเยซูคริสต์ การที่ถือพิธีเข้าสุหนัตหรือไม่ถือพิธีเข้าสุหนัต ไม่เป็นของสำคัญอะไร แต่การที่ถูกสร้างใหม่นั้นสำคัญ

คำอำลาของเปาโล

¹⁶ สันติสุข และพระกรุณาจงมีแก่ทุกคนที่ดำเนินตามกฎนี้ และแก่ชนอิสราเอลของพระเจ้า ¹⁷ ตั้งแต่นี้ไป ขออย่าให้ผู้ใดมารบกวนข้าพเจ้าเลย เพราะว่าข้าพเจ้ามีรอยประทับตราของพระเยซูเจ้าติดอยู่ที่กายของข้าพเจ้า ¹⁸ พี่น้องทั้งหลาย ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงสถิตอยู่กับจิตวิญญาณของท่านทั้งหลายด้วยเถิด เอเมน [เขียนถึงชาวกาลาเทียจากกรุงโรม]

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a